

بررسی اثربخشی برنامه موفقیت تحصیلی بر خودپنداره تحصیلی و سازگاری اجتماعی

دانش آموزان پایه دوم متوسطه شهرستان بوشهر

نیلوفر عزیزاده، لیلا جوکار، * رضا فراشبندی، سرور خباز ثابت، نسیم شامرادی و رنامخواستی

کارشناس ارشد گروه علوم تربیتی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

کارشناس ارشد گروه روانشناسی بالینی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

دانشجوی دکتری گروه فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

کارشناس ارشد گروه روانشناسی بالینی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

کارشناس ارشد گروه علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

نویسنده ی مسئول: isfahan.khorasgan.phd@gmail.com

09173027186

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی برنامه موفقیت تحصیلی بر خودپنداره تحصیلی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان پایه دوم متوسطه شهرستان بوشهر می باشد. روش تحقیق از نوع نیمه آزمایشی طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر، کلیه دانش آموزان پایه دوم متوسطه شهرستان بوشهر بودند که از بین آنها تعداد 40 نفر به عنوان نمونه پژوهش از طریق نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. ابزار جمع آوری اطلاعات در این تحقیق پرسشنامه های خودپنداره تحصیلی دلاور، سازگاری اجتماعی کیم و میانگین نوبت اول و نوبت دوم نیز به عنوان شاخص عملکرد تحصیلی در نظر گرفته شد. جهت تجزیه و تحلیل فرضیه های پژوهش از تحلیل کوواریانس دو متغیری یکطرفه (آنکوا) و چند متغیری یکطرفه و دو طرفه (مانکوا) استفاده شد. نتایج نشان می دهد که آموزش برنامه موفقیت تحصیلی بر خودپنداره تحصیلی دانش آموزان موثر است. آموزش برنامه موفقیت تحصیلی بر سازگاری اجتماعی دانش آموزان موثر است. بین آموزش برنامه موفقیت تحصیلی و خودپنداره تحصیلی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان بر حسب جنسیت تفاوت معناداری وجود دارد.

کلید واژه ها: برنامه موفقیت تحصیلی، خودپنداره تحصیلی، سازگاری اجتماعی، دانش آموزان.

مقدمه

موفقیت تحصیلی دانش آموزان یکی از شاخص های مهم در ارزشیابی آموزش و پرورش است و تمام کوشش ها در این نظام در واقع تلاش برای جامعه عمل پوشاندن بدین امر تلقی می شود. به طور اعم کل جامعه و به طور اخص نظام آموزش و پرورش نسبت به سرنوشت دانش آموزان، رشد و تکامل موفقیت آمیز آنان جایگاه آنها در جامعه علاقه مند و نگران است و انتظار دارد دانش آموزان در جوانب گوناگون، اعم از ابعاد شناختی و کسب مهارت و توانایی ها و نیز در ابعاد عاطفی و شخصیتی، آن چنان که باید وضعیت و تعالی یابند (بورتون، 2015).

خودپنداری یکی از جنبه های مهم انسانی است که به شناسایی ویژگی های خود انسان پرداخته و نکات قوت و ضعف انسان را مشخص می نماید. با توجه به نظریه ی تعامل گرایی، هر فردی خود را در آینه ی دیگران می بیند و می شناسد. علاوه بر ویژگی های ارثی و زیستی که به صورت ژنتیکی به افراد منتقل می شود از طریق محیط و در ارتباط با دیگران به ویژگی های خود پی می برد. خودپنداره فرد نابهنجار مانند گنجی است که در وسط آن دینامیت کار گذشته باشند. بچه ها از نظر انگیزه هایشان نسبت به یادگیری دو